

Čtvrtek, 13. června 2013

P7_TA(2013)0274

Svoboda tisku a sdělovacích prostředků ve světě**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2013 o svobodě tisku a sdělovacích prostředků ve světě (2011/2081(INI))**

(2016/C 065/13)

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 19 Všeobecné deklarace lidských práv, článek 19 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a úmluvu UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů,
- s ohledem na článek 13 Úmluvy OSN o právech dítěte, který přiznává dětem právo na svobodu projevu,
- s ohledem na rezoluci Rady OSN pro lidská práva ze dne 28. března 2008 (7/36), která definuje mandát zvláštního zpravodaje pro podporu a ochranu práva na svobodu názoru a projevu ⁽¹⁾,
- s ohledem na zprávy zvláštního zpravodaje OSN Franka La Rue o podpoře a ochraně práva na svobodu názoru a projevu ⁽²⁾, které zdůrazňují použitelnost mezinárodních norem upravujících lidská práva a standardů týkajících se práva na svobodu názoru a projevu na internetu jakožto komunikačního prostředku,
- s ohledem na rezoluci Rady OSN pro lidská práva ze dne 5. července 2012 nazvanou „Ochrana, podpora a uplatňování lidských práv na internetu“ ⁽³⁾, která uznává význam ochrany lidských práv a volného toku informací na internetu,
- s ohledem na zprávu zvláštního zmocněnce OSN Johna Ruggieho ze dne 21. března 2011 o otázce lidských práv a nadnárodních společností a jiných podniků nazvanou „Obecné zásady pro podniky a lidská práva: provádění rámcového programu OSN „chránit, respektovat, napravovat““ ⁽⁴⁾,
- s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN S/RES/1738 ze dne 23. prosince 2006 o útocích na novináře, pracovníky médií a pomocný personál při ozbrojených konfliktech ⁽⁵⁾,
- s ohledem na Ženevské úmluvy ze dne 12. srpna 1949 ⁽⁶⁾, a zejména na článek 79 Dodatkového protokolu I týkající se opatření na ochranu novinářů, kteří plní nebezpečné úkoly vyplývající z jejich povolání v oblastech, kde probíhá ozbrojený konflikt,
- s ohledem na akční plán OSN týkající se bezpečnosti novinářů a problému beztrestnosti, jež přijal Výbor vedoucích sekretariátů OSN dne 12. dubna 2012 ⁽⁷⁾,
- s ohledem na usnesení 1920(2013) parlamentního shromáždění Rady Evropy o situaci v oblasti svobody sdělovacích prostředků v Evropě přijaté dne 24. ledna 2013,
- s ohledem na práci, již odvedla Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) v oblasti svobody sdělovacích prostředků, a zejména na zprávy zástupců OBSE o svobodě sdělovacích prostředků,

⁽¹⁾ http://ap.ohchr.org/Documents/E/HRC/resolutions/A_HRC_RES_7_36.pdf

⁽²⁾ Zejména pak zprávy ze dne 16. května 2011 (A/HRC/17/27), 10. srpna 2011 (A/66/290), 4. června 2012 (A/HRC/20/17) a 7. září 2012 (A/67/357), které jsou v anglickém znění k dispozici na internetové adrese: <http://www.ohchr.org/EN/Issues/FreedomOpinion/Pages/Annual.aspx>

⁽³⁾ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/G12/153/25/PDF/G1215325.pdf?OpenElement>

⁽⁴⁾ A/HRC/17/31, dostupná v anglickém znění na internetové adrese: http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Business/A-HRC-17-31_AEV.pdf

⁽⁵⁾ <http://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N06/681/60/pdf/N0668160.pdf?OpenElement>

⁽⁶⁾ <http://www.un-documents.net/gc-p1.htm>

⁽⁷⁾ http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CI/CI/pdf/official_documents/un_plan_action_safety_en.pdf

Čtvrtek, 13. června 2013

- s ohledem na zprávy nevládních organizací o sdělovacích prostředcích, které uveřejnily např. organizace Reportéři bez hranic (index svobody tisku), Freedom House (zprávy o svobodě tisku) a International Press Institute (seznam mrtvých novinářů Death Watch a každoroční magazín IPI World Press Freedom Review),
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. února 2013 o sociální odpovědnosti podniků: podpora zájmů společnosti a cesta k udržitelné obnově podporující začlenění ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. února 2013 o sociální odpovědnosti podniků: řádné, transparentní a odpovědné obchodní chování a udržitelný růst ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. prosince 2012 o výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě a politice Evropské unie v této oblasti ⁽³⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 22. listopadu 2012 o nadcházející Světové konferenci o mezinárodních telekomunikacích (WCIT-2012) v rámci Mezinárodní telekomunikační unie a o případném rozšíření oblasti působnosti mezinárodních telekomunikačních předpisů ⁽⁴⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 11. prosince 2012 o strategii digitální svobody v zahraniční politice EU ⁽⁵⁾,
- s ohledem na strategický rámec a akční plán pro lidská práva a demokracii (11855/2012), které přijala Rada dne 25. června 2012,
- s ohledem na své doporučení Radě ze dne 13. června 2012 týkající se zvláštního zástupce EU pro lidská práva ⁽⁶⁾,
- s ohledem na prohlášení vysoké představitelky Catherine Ashtonové jménem Evropské unie u příležitosti Světového dne svobody tisku ⁽⁷⁾,
- s ohledem na společné sdělení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Evropské komise, které dne 12. prosince 2011 adresovaly Evropskému parlamentu a Radě, pod názvem „Lidská práva a demokracie jako priority vnější činnosti EU – na cestě k efektivnějšímu přístupu“ (COM(2011)0886),
- s ohledem na sdělení komisařky pro digitální agendu na téma „strategie neodpojování“, které zveřejnila dne 12. prosince 2011 ⁽⁸⁾,
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 25. října 2011 s názvem „Obnovená strategie EU pro sociální odpovědnost podniků na období 2011–2014“ (COM(2011)0681),
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. července 2011 o vnější politice EU na podporu demokracie ⁽⁹⁾,
- s ohledem na společné sdělení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Komise ze dne 25. května 2011 nazvané „Nový přístup k sousedství, jež prochází změnami“ (COM(2011)0303),
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. prosince 2008 o mediální gramotnosti v digitálním prostředí ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2013)0050.

⁽²⁾ Přijaté texty, P7_TA(2013)0049.

⁽³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2012)0503.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P7_TA(2012)0451.

⁽⁵⁾ Přijaté texty, P7_TA(2012)0470.

⁽⁶⁾ Přijaté texty, P7_TA(2012)0250.

⁽⁷⁾ http://eeas.europa.eu/top_stories/2012/20120503_world_press_freedom_day_en.htm. http://europa.eu/rapid/press-release_PRES-13-181_en.htm.

⁽⁸⁾ <http://blogs.ec.europa.eu/neelie-kroes/ict-human-rights-guidance>.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 33 E, 5.2.2013, s. 165.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. C 45 E, 23.2.2010, s. 9.

Čtvrtek, 13. června 2013

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení nástroje pro financování podpory demokracie a lidských práv ve světě (Evropský nástroj pro demokracii a lidská práva) ⁽¹⁾ a na veškeré ostatní nástroje financování za hranicemi EU,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. února 2006 o doložce o lidských právech a demokracii v dohodách Evropské unie ⁽²⁾,
- s ohledem na svá usnesení týkající se naléhavých případů porušování lidských práv, zásad demokracie a právního státu, včetně usnesení týkajících se konkrétních zemí, v nichž vyjádřil znepokojení ohledně svobody tisku a sdělovacích prostředků, a zejména věznění novinářů a bloggerů,
- s ohledem na článek 11 Listiny základních práv Evropské unie, a zejména na ustanovení, že „svoboda a pluralita sdělovacích prostředků musí být respektována“,
- s ohledem na články 3 a 21 Smlouvy o Evropské unii a na článek 207 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na obecné zásady EU v oblasti lidských práv,
- s ohledem na Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod, již přijala Rada Evropy, a na probíhající jednání o přistoupení EU k této úmluvě,
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A7-0176/2013),

Zásady a úloha tisku a sdělovacích prostředků

- A. vzhledem k tomu, že právo na svobodu projevu je jedním z všeobecných lidských práv a jako takové je základem demokracie a nezbytným předpokladem pro vykonávání všech ostatních práv, o něž usilují lidé na celém světě, jako jsou důstojnost, rozvoj osobnosti a naplnění potenciálu každé lidské bytosti;
- B. vzhledem k tomu, že omezení svobody projevu má vážné důsledky a že by mělo být jen velmi ojedinělé a lze je odůvodnit přísnými a jasně vymezenými podmínkami stanovenými v zákonech, které jsou sami rovněž považovány s ohledem na mezinárodní právo za legitimní; vzhledem k tomu, že svoboda projevu je základním právem a že je úzce spjata s pluralismem a svobodou tisku a sdělovacích prostředků; vzhledem k tomu, že státy které podepsaly Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod, jsou povinny zaručit nezávislost, svobodu a pluralismus tisku a sdělovacích prostředků;
- C. vzhledem k tomu, že platformy sdělovacích prostředků jsou pro vykonávání práva na svobodu projevu nezbytné; vzhledem k tomu, že nezávislý tisk je jedním z klíčových představitelů sdělovacích prostředků, je kolektivním projevem svobodného vyjadřování názorů a působí jakožto strážce demokracie;
- D. vzhledem k tomu, že tisk, sdělovací prostředky, digitální odvětví a novinářská práce se považují za veřejný statek;
- E. vzhledem k tomu, že platformy (digitálních) sdělovacích prostředků získávají stále více celosvětový charakter a také zvyšující se počet uživatelů;
- F. vzhledem k tomu, že internet a sdělovací prostředky jsou nástroji používanými obránci lidských práv;
- G. vzhledem k tomu, že neutralita sítí je jednou ze základních zásad otevřeného internetu, která zajišťováním hospodářské soutěže a transparentnosti podporuje komunikaci a je prospěšná i pro obchodní příležitosti a podporuje inovace, vytváření pracovních míst a růst;
- H. vzhledem k tomu, že svoboda slova a projevu a svoboda sdělovacích prostředků a novinářů jsou po celém světě vystaveny hrozbám, a vzhledem k tomu, že novináři jsou často také obránci lidských práv a obhájci svobody sdružování, přesvědčení, náboženského vyznání a víry; vzhledem k tomu, že novináři jsou však často pronásledováni a vězněni;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

Čtvrtek, 13. června 2013

- I. vzhledem k tomu, že nové digitální a internetové platformy sdělovacích prostředků přispívají ke zvýšení rozmanitosti a pluralismu;
- J. vzhledem k tomu, že je potřeba optimalizovat úsilí a programy EU, které se týkají podpory a ochrany svobody tisku a sdělovacích prostředků po celém světě, a vycházet přitom z hodnotné práce občanské společnosti a novinářských organizací;
- K. vzhledem k tomu, že úsilí EU může být v celosvětovém měřítku vnímáno jako věrohodné pouze tehdy, pokud svoboda tisku a sdělovacích prostředků bude zaručena a dodržována i v Unii samotné;

Nedávný vývoj

1. uznává, že největší díl zodpovědnosti za zaručení a ochranu svobody tisku a sdělovacích prostředků nesou vlády; zdůrazňuje, že největší díl odpovědnosti za omezování svobody tisku a sdělovacích prostředků nesou rovněž vlády a že se v nejhrošším případě stále častěji uchylují k právnímu nátlaku, aby tuto svobodu omezily, např. v podobě zneužívání právních předpisů o boji s terorismem či extremismem a zákonů týkajících se ochrany bezpečnosti státu, vlastizrady a rozvracení státu; podotýká, že se musí dosáhnout rovnováhy mezi zájmy vnitrostátní bezpečnosti a svobodou přístupu k informacím, aby se zamezilo zneužívání a byla zajištěna nezávislost tisku a sdělovacích prostředků; je si vědom toho, že mediální koncerny vlastněné politiky jsou někdy zmocněné k provádění desinformačních kampaní; zdůrazňuje, že je nezbytné, aby tisk a sdělovací prostředky mohly fungovat nezávisle a aby na ně nebyl kladen nátlak prostřednictvím politických a finančních prostředků; na základě poslední výroční zprávy indexů a analýz (viz seznam v příloze na konci zprávy A7-0176/2013);

2. zdůrazňuje, že svobodné, nezávislé a pluralistické tradiční a online sdělovací prostředky jsou jedním ze základních kamenů demokracie a pluralismu; uznává důležitost informačních zdrojů pro opravdovou záruku svobody a plurality sdělovacích prostředků; zdůrazňuje, že udržování a posilování svobody a nezávislosti sdělovacích prostředků po celém světě je společným zájmem všech; poukazuje na mimořádný význam úlohy svobodných a nezávislých sdělovacích prostředků a svobodné výměny informací v kontextu demokratických změn, k nimž dochází v nedemokratických režimech;

3. je hluboce znepokojen skutečností, že po celém světě často dochází ke zraněním a vraždám novinářů nebo k jejich závažnému šikanování a vrahové často nejsou potrestáni; zdůrazňuje proto nutnost bojovat s beztrestností; zdůrazňuje, že politické orgány se hrozbami a násilím vůči novinářům nemohou zabývat ani zajistit jejich bezpečnost, pokud politické, soudní a policejní orgány neučiní rázná opatření proti těm, kteří útočí na novináře a jejich práci; zdůrazňuje, že důsledky beztrestnosti mají vliv nejen na svobodu tisku, ale rovněž na každodenní práci novinářů, jelikož vytváří atmosféru strachu a vedou k autocenzuře; domnívá se, že by EU měla zaujmout tvrdší přístup k zemím, které setrvale umožňují, aby takové činy zůstaly nepotrestány;

4. zdůrazňuje, že právo získávat informace a mít k nim přístup mohou omezit zákony a jiné formy regulace, zastrasování, sankcionování a vysoká koncentrace vlastnických podílů sdělovacích prostředků v rukou politiků nebo jiné případy střetů zájmů, což může vést až k ohrožení svobody projevu;

5. zdůrazňuje, že nepřímý tlak na tisk a sdělovací prostředky může být způsoben vládami; domnívá se, že v mnoha zemích jsou sdělovací prostředky velmi závislé na státních reklamách, které se tak mohou stát nástrojem tlaku na sdělovací prostředky, a že k omezení činnosti kritických sdělovacích prostředků mohou být použity i licence a daňové pokuty;

6. je silně znepokojen skutečností, že stále častěji dochází k trestněprávním postihům svobodného projevu názoru; připomíná, že novináři na celém světě jsou kvůli své práci často vězněni; je si vědom toho, že k věznění či cenzuře novinářů a k zabránění svobodnému projevu se využívá zákonů o pomluvě, rouhačství a hanobení a rovněž právních předpisů o „poškození obrazu státu v zahraničí“ a „propagování homosexuality“; s politováním bere na vědomí, že cenzura vede k autocenzuře; požaduje konec pronásledování novinářů, kteří by měli mít možnost vykonávat svou práci nezávisle, aniž by se museli obávat násilí či obvinění, a požaduje okamžité osvobození novinářů a bloggerů neprávem uvězněných kvůli své práci;

7. rozhodně odsuzuje skutečnost, že mnoho novinářů nemá přístup k právní pomoci, ačkoliv výkon jejich povolání, at již působí na internetu, nebo mimo něj, často představuje nejexponovanější podobu úsilí o dodržování lidských práv;

Čtvrtek, 13. června 2013

8. za hrozbu pro svobodu sdělovacích prostředků a pluralismus názorů považuje tendenci koncentrovat vlastnictví sdělovacích prostředků ve velkých konsorciích, zejména pokud souběžně s tím probíhá digitalizace; zdůrazňuje význam otevřené a vstřícné základní infrastruktury pro sdělovací prostředky a také existence nezávislých regulačních orgánů;
9. uznává potenciál soukromých nadací a nevládních organizací, které podporují kvalitní žurnalistiku a jsou hnací silou inovace;
10. podtrhuje, že i když podniky v globálně a digitálně propojeném světě převzaly nové formy odpovědnosti, čelí výzvám v oblastech, které byly až dosud tradiční doménou veřejné správy; je si vědom toho, že znemožnění přístupu k internetovému obsahu a službám, ke kterému přikročily vlády, vyvíjí tlak na nezávislost redaktorů a zachování nepřetržitého poskytování služeb;
11. je si vědom skutečnosti, že sdělovací prostředky jsou až příliš často zneužívány jako tradiční nástroje propagandy, a/ nebo jsou do ní zapojeny, a že je nutné zajistit jejich finanční a politickou nezávislost, ale i pluralitu, zejména pokud jde o veřejnoprávní sdělovací prostředky; zdůrazňuje, že svobodné a nezávislé veřejné sdělovací prostředky hrají zásadní úlohu při prohlubování demokracie, při zvyšování účasti občanské společnosti ve veřejných diskusích a záležitostech a při emancipaci občanů na cestě k demokracii;
12. podporuje rozvoj etického kodexu novinářů a řídicích pracovníků v oblasti sdělovacích prostředků, aby bylo možno zajistit novinářům a sdělovacím prostředkům plnou nezávislost; uznává důležitost posílení těchto kodexů, které bude podpořeno vytvořením nezávislých regulačních orgánů;

Digitalizace

13. uznává dopad, jež mohou mít v dnešní době stále více digitalizované sdělovací prostředky, a důsledky tohoto trendu v podobě přenesení moci na jednotlivce zvyšováním míry informací a kritického myšlení, a je si vědom skutečnosti, že ti, kdo jsou u moci, se tohoto vývoje obávají, zejména pokud jde o autoritářské režimy;
14. uznává důležitost úlohy, kterou mají v posledních letech digitální a online mediální platformy při vzpourách proti diktátorským režimům;
15. zdůrazňuje, že přístup k informacím, ať už na internetu, nebo jinými prostředky, je nezbytný pro formování názorů a projevů a rovněž pro vyjádření a sdělování obsahu pomocí platform mediálních prostředků, protože tyto formy projevu tvoří nezbytnou kontrolu vykonávání moci;
16. uznává, že digitalizace médií a informací vedla k rozšíření jejich vlivu a dopadu, zároveň však také stírá jemný rozdíl mezi informacemi a názory; poznamenává, že se značně rozšířil obsah, jež tvoří uživatelé a občanská žurnalistika;
17. domnívá se, že digitalizace tisku a sdělovacích prostředků obohacuje nabídku dostupných sdělovacích prostředků, ale zároveň vede k pochybnostem o dostupnosti, kvalitě a objektivitě informací a jejich ochraně;
18. zdůrazňuje, že digitalizace lidem usnadňuje přístup k informacím a kontrole státních úředníků a zajišťuje sdílení a rozšiřování dokumentů a odhalování případů nespravedlnosti a korupce;
19. zdůrazňuje nutnost vhodné regulace a globální interoperability, aby mohl být využit celý potenciál infrastruktury IT a že tyto prvky informačních a telekomunikačních technologií by měly být začleněny do stávajícího i rozvíjejícího se mediálního prostředí společně se základními podmínkami nezávislosti, plurality a rozmanitosti;
20. odsuzuje všechny snahy o vytváření různých forem uzavřeného internetu, protože se jedná o vážné porušení práva na informace; vyzývá všechny orgány, aby se takovýchto pokusů zdržely;
21. je znepokojen tendencemi ke hromadnému sledování, hromadné cenzuře, blokování a filtrování, které mají vliv nejen na sdělovací prostředky a práci novinářů a bloggerů, ale ztěžují také práci občanské společnosti, pokud jde o dosažení důležitých politických, ekonomických a sociálních změn; odsuzuje jakákoliv zatčení a pokusy o zatčení bloggerů, neboť takové kroky považuje za útok na svobodu projevu a přesvědčení;

Čtvrtek, 13. června 2013

22. vyslovuje politování nad tím, že mnoho technologií a služeb, které jsou ve třetích zemích využívány k porušování lidských práv prostřednictvím cenzury informací, hromadného dohlížení, sledování a dohledávání občanů a jejich činností přes (mobilní) telefonní sítě a internet, pochází z EU; naléhavě žádá Komisi, aby přijala veškerá nezbytná opatření k zastavení tohoto „obchodu s digitálními zbraněmi“;

23. zdůrazňuje potřebu většího porozumění úloze zprostředkovatelů a jejich povinnostem; je přesvědčen, že orgány regulující trh mohou napomoci zachování hospodářské soutěže, ale že je také nezbytné, aby se našly nové způsoby, jak zapojit soukromé subjekty, a zachovat tak hodnotu informací pro veřejnost; uznává, že samoregulace může přinášet určitá rizika, pokud není přítomen demokratický dohled;

24. zdůrazňuje skutečnost, že platformy či služby, které pracují s digitálními a počítačovými údaji, jako jsou internetové vyhledávače, jsou v soukromých rukou a je třeba zajistit jejich transparentnost, a zachovat tak hodnotu jimi poskytovaných informací pro veřejnost a zabránit omezením, pokud jde o přístup k informacím a svobodu projevu;

25. zdůrazňuje, že je potřeba chránit novinářské zdroje informací a oznamovatele nekalých činností a v tomto smyslu jednat na celosvětové úrovni;

26. důrazně odsuzuje veškeré pokusy o používání internetu nebo dalších internetových platforem sdělovacích prostředků za účelem propagace nebo podpory teroristické činnosti; naléhavě žádá orgány, aby zaujaly v této věci pevné stanovisko;

Politiky EU a vnější činnost

27. zdůrazňuje, že považuje podporu a ochranu tisku a svobody sdělovacích prostředků na celém světě za klíčovou, má-li být EU považována za společenství hodnot; zdůrazňuje, že by EU měla stát v čele politického úsilí, aby novinářům celosvětově zajistila ochranu;

28. zastává názor, že EU by měla hrát vedoucí úlohu při zajišťování nezávislosti, plurality a rozmanitosti médií a při obraně postavení, svobody a bezpečnosti novinářů a bloggerů; s ohledem na to také zdůrazňuje, že EU by neměla zasahovat do obsahu, ale spíše podporovat vstřícné prostředí a celosvětově zrušit omezení svobody projevu;

29. podotýká se znepokojením, že v minulých letech byly některé sdělovací prostředky zejména v EU prošetřovány kvůli neetickému a údajně protiprávnímu chování; domnívá se, že EU může jít příkladem, pouze pokud sama dokáže vyřešit tyto otázky v rámci svého vlastního území;

30. vybízí Komisi, aby i nadále v členských státech podrobně sledovala nezávislost tisku a sdělovacích prostředků;

31. domnívá se, že i když EU disponuje několika politikami a programy na podporu svobody tisku a sdělovacích prostředků, chybí jí celkové konkrétní zaměření na tuto problematiku a rovněž soudržná vize, která by ji poháněla, a srovnávací měřítko;

32. domnívá se, že v důsledku neexistence komplexní strategie panuje roztržičnost a vznikají rizika pro důležité politické zásady transparentnosti a odpovědnosti;

Strategie

33. naléhavě žádá Komisi, zejména GR úřadu pro rozvoj a spolupráci EuropeAid (DEVCO) a Evropskou službu pro vnější činnost (ESVČ), aby zlepšily vzájemnou spolupráci a koordinaci programů, především posilováním součinnosti politické a diplomatické práce a společným prováděním finanční podpory a projektů, včetně jejich sledování a hodnocení; vyzývá Komisi, aby zkvalitnila analýzu a hodnocení minulých, současných a budoucích programů a zjištěné výsledky zveřejnila;

34. žádá, aby se místo finanční podpory projektů ad hoc přijal udržitelnější přístup, který umožní účast také soukromým dárcům a partnerům v dialogu; uznává, že je třeba vypracovat specifické přístupy k programům jak na národní, tak na regionální úrovni;

Čtvrtek, 13. června 2013

35. naléhavě žádá EU, aby zastávala výraznější úlohu zejména v kandidátských zemích a také pokud jde o její bezprostřední jižní a východní sousedy, a při vyjednávání o obchodních dohodách a o dohodách o přidružení; vyzývá EU, aby přijala strategii, která zajistí, že bude pečlivěji sledovat a reagovat na změny v právních předpisech, které omezují pluralitu a svobodu tisku ve třetích zemích;
36. zdůrazňuje, že stávající vnější nástroje financování, jako je např. Evropský nástroj pro demokracii a lidská práva a další, je třeba využívat pružně, a posílit tak občanskou společnost; zdůrazňuje, že k zajištění udržitelného vývoje a pokroku je nezbytné zajistit odpovědnost a budování kapacit na místní úrovni;
37. zdůrazňuje, že EU by měla ve třetích zemích podporovat vzdělávání a odbornou přípravu tvůrců politik, zástupců regulačních orgánů a rovněž sdělovacích prostředků, přičemž cílem by mělo být podpořit svobodu tisku a sdělovacích prostředků a přiměřenou formu regulace trhu, která zachovává zásadu technologické neutrality, a připomíná zejména, že v obdobích přechodu jsou svobody často ve jménu stability a bezpečnosti omezovány;
38. zdůrazňuje, že otázky týkající se rozvoje sdělovacích prostředků a umožnění svobody projevu by měly být důležitou součástí dialogu EU na úrovni států; zdůrazňuje, že v obchodních dohodách EU, v dohodách o partnerství, spolupráci a přidružení se třetími zeměmi a v programech pomoci by měla být v souladu s článkem 21 SEU dodržována jasná kritéria a podmínky; naléhavě žádá ESVC a Komisi, aby se při jednáních o těchto dohodách řídily zprávami a doporučeními Parlamentu; připomíná, že pouze soudržnost, soulad, koordinace a transparentnost Parlamentu, ESVC a Komise při provádění a sledování těchto základních a lidských práv jsou rozhodující pro důvěryhodnost a účinnost EU v jejích vztazích a spolupráci se třetími zeměmi;
39. vyzývá Komisi, aby učinila z boje proti beztrestnosti jednu z priorit svých programů na podporu svobody projevu a sdělovacích prostředků, a to i tím, že nabídne pomoc při vyšetřování zločinů spáchaných na novinářích, vyhradí finanční prostředky na právní ochranu a poskytne odborné znalosti;
40. je toho názoru, že finanční podpora EU by se neměla omezovat jen na specializované mezinárodní organizace (zprostředkovatele), ale měla by zahrnovat i místní organizace;
41. vyzývá Komisi, aby pokud jde o tisk a sdělovací prostředky, znovu zvažila použití ustanovení o zachování důvěrnosti při financování podpory lidských práv, neboť současný stav umožňuje, aby byli novináři, sdělovací prostředky a nezávislé organizace diskreditováni, což v důsledku zpochybňuje důvěryhodnost činností EU v oblasti lidských práv, i když se jedná o činnosti otevřené a transparentní;
42. zdůrazňuje, že programy na podporu tisku a sdělovacích prostředků by se měly zaměřit na zlepšení (státních a právních) struktur a podporu společností a podniků, které provozují místní sdělovací prostředky, a zvýšit tak transparentnost, nezávislost, schopnost udržitelnosti a otevřenost; zdůrazňuje, že mediální politiky EU by měly také usilovat o dosažení maximální plurality a rozmanitosti tím, že budou podporovat nezávislé sdělovací prostředky a začínající podniky;
43. připomíná, že svoboda projevu a pluralita sdělovacích prostředků a to i na internetu, tvoří jádro evropských hodnot; zdůrazňuje rozhodující význam svobody tisku a sdělovacích prostředků v politice rozšiřování EU a v této souvislosti rovněž i svobodu digitálních sdělovacích prostředků, přičemž tyto svobody považuje za lidská práva, a proto za nedílnou součást kodaňských politických kritérií;
44. domnívá se, že EU by měla do své volební pomoci zahrnout i složky na podporu tisku a sdělovacích prostředků, např. tím, že podpoří spolupráci mezi řídicími volebními orgány ve třetích zemích a tiskem s cílem zlepšit transparentnost a legitimitu volebního procesu a volebních výsledků;
45. zastává názor, že v zemích procházejících transformací by se EU měla zaměřit na svobodu tisku a sdělovacích prostředků v souvislosti s procesem usmíření a obnovy;
46. oceňuje a vítá důležitou práci mnoha mezinárodních (novinářských) organizací, které se zaměřují na svobodu tisku a sdělovacích prostředků, a zdůrazňuje, že tyto organizace by měly získat od EU plnou podporu a považuje je za důležité partnery;
47. vyzývá ESVC, aby co nejúčinněji využívala zapojení EU do vícestranných fór, která se zaměřují na svobodu tisku a sdělovacích prostředků a digitální svobodu a mezi která patří Rada Evropy, OBSE a také OSN;

Čtvrtek, 13. června 2013

48. vyzývá Komisi, Radu a ESVČ, aby v rámci zahraniční politiky EU co nejdříve přijaly strategii svobody tisku a sdělovacích prostředků a aby doporučení obsažená v této zprávě začlenily do chystaných pokynů týkajících se svobody projevu (online a offline);

49. žádá, aby stávající zpráva byla chápána a blíže zvažena v souvislosti s jeho usnesením na téma „Strategie digitální svobody v zahraniční politice EU“;

o
o o

50. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Evropské službě pro vnější činnost, zvláštnímu představiteli EU pro lidská práva, vládám a parlamentům členských států, Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva, organizaci UNESCO, Radě Evropy a Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.

P7_TA(2013)0276

Finanční služby: nedostatečný pokrok v Radě a zpoždění Komise při přijímání některých návrhů

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2013 o finančních službách: nedostatečný pokrok v Radě a zpoždění Komise při přijímání některých návrhů (2013/2658(RSP))

(2016/C 065/14)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise ze dne 12. července 2010 týkající se směrnice Evropského parlamentu a Rady o systémech pojištění vkladů (přepracované znění) (COM(2010)0368),
- s ohledem na návrh Komise ze dne 12. července 2010 týkající se směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES o systémech pro odškodnění investorů (COM(2010)0371),
- s ohledem na návrh Komise ze dne 19. ledna 2011 týkající se směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2003/71/ES a 2009/138/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (COM(2011)0008), dále jen „Omnibus II/Solvency II“,
- s ohledem na návrh Komise ze dne 20. října 2011 týkající se směrnice Evropského parlamentu a Rady o trzích finančních nástrojů, kterou se ruší směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES (přepracované znění) (COM(2011)0656), a na návrh Komise ze dne 20. října 2011 týkající se nařízení Evropského parlamentu a Rady o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení [nařízení o infrastruktuře evropských trhů] o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (COM(2011)0652), dále jen „přezkum MiFID“,
- s ohledem na návrh Komise ze dne 20. října 2011 týkající se směrnice Evropského parlamentu a Rady o trestněprávním postihu za obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (COM(2011)0654) a na návrh Komise ze dne 20. října 2011 týkající se nařízení Evropského parlamentu a Rady o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) (COM(2011)0651), dále jen „MAD/MAR“,